

سلام دوستان!

آنچه پیش روی شماست، مجموعه‌ای از اندیشه‌های مشترک است که برای تصدیق آن‌ها لازم نیست به دنبال دلیلی بود و یا آن‌ها را منتسب به فرد خاصی کرد.

هر چند اندیشه‌های مشترک بشری، همه منسوب به خداوند است که توسط پیامبران برای بشر به ارمغان آورده شده است؛ خصوصاً پیامبر اعظم اسلام و جانشینان بزرگوار ایشان.

برای نوشتن جملات این مجموعه بیشترین استفاده از کتاب غرر و درر آمدی شده است. این کتاب جامع‌ترین جملات کوتاه امام علی (علیه‌السلام) را در خود دارد.

نویسنده امید دارد تا با توفیق خداوند تا ده جلد این کتاب را منشر سازد که هر مجموعه داری ۵۰۰ اندیشه مشترک خواهد بود.

نویسنده با توجه به آشنایی که با مبانی فکری اسلام دارد، صحت همه جملات این کتاب را تأیید می‌نماید.

امید است این اثر و آثار بعدی از این دست، بتواند خستگی روزانه شما را تبدیل به آرامش نماید، آرامشی که در آن، اندیشه و احساس متعالی انسانی، سهیم باشند.

از انسان بودن خود لذت ببرید.

۱. یا بیاموز، یا بیاموزان، یا در آرزوی آموختن باش و الا خسی خواهی بود بر رود.
۲. یا از سقوط کرده‌ها، پند گیر یا زیاد بالا نرو!
۳. هیچ کس نمی‌تواند خدا را، شیطان را و خودش را نبیند.
۴. هیچ کس همیشه بالا یا پایین نمی‌ماند.
۵. هیچ غنچه‌ای عمر خود را بسان گل، کوتاه نمی‌بیند و الا باز نمی‌شود.
۶. هیچ شبی را با کینه نخواب!
۷. هیچ چیز مانند سکوت، آرامش روانی را تضمین نمی‌کند.
۸. هوس عالم، توجیه حرف‌های غیر محکم است.

۹. هنگام خشم و شهوت داغ می‌شوی، زیرا خلقت شیطان از آتش است.
۱۰. هنر، در دوستی با دوستان حقیقت است.
۱۱. هنر یعنی: انتخاب بهترین گزینه در انتقال دانش و یا احساس.
۱۲. همیشه، برترین‌ها کمترینند و عقل، برترین است.
۱۳. همیشه کسی را برای خودت نگه‌دار که در برخورد با تو، موقعیت اجتماعی را حفظ نکند.
۱۴. همیشه جاده‌ها به آبادی ختم می‌شوند.
۱۵. همیشه پاک ببین و پاک بشنو، تا پاک بمانی.

۱۶. همیشه انسان برای آنچه می‌خواهد اشک می‌ریزد، فقط گاهی اشک‌هایش دیدنی نیست.
۱۷. همه مسؤولیت انسان به این است که دنیای ساختگیش را با واقعیت محک بزند.
۱۸. همه گناهت را گردن بگیر، تا گردنت را نگیرد.
۱۹. همه جمع‌ها، متفرق خواهند شد، قدر الآن را بدان!
۲۰. همدردی در رنج، بیشتر از همراهی در شادی است؛ زیرا آفرینش انسان در رنج است.
۲۱. هر وقت حس کردی همه چیز جور است، منتظر یک حادثه باش!
۲۲. هر کس عاقل‌تر باشد، خطر را بهتر حس می‌کند.

۲۳. هر کس به امیدِ برخاستن، زمین بخورد دیگر برنخواهد خواست.
۲۴. هر کس که به دنبال رشد است، استبداد ندارد.
۲۵. هر کس که با عقل رفیق است دوستانش همه عاقلند.
۲۶. هر کس خودش را بی‌نیاز از علم ببیند، رزق دانشش قطع می‌گردد.
۲۷. هر کس بگوید: «همه چیز را می‌دانم»، هیچ چیز نمی‌داند.
۲۸. هر کاری که غنی با طلایش می‌کند، فقیر با نقره‌اش انجام می‌دهد.
۲۹. هر چه می‌بارد نعمت نیست.
۳۰. هر چه عشق، حقیقی‌تر، بینایی و شنوایی افزون‌تر.

۳۱. هر چه داری خرج ابدیت کن!
۳۲. هر چه بیشتر عمر کنی، برایت کمتر گریه می‌کنند.
۳۳. هر چه بیشتر خودت را پسندی، مردم بیش‌تر از تو بیزار می‌شوند.
۳۴. هر چه به فهم در دین مجال داده شود، میزان عقلانی بودن دین آشکارتر می‌گردد.
۳۵. هر چه بالاتر روی، سقوطت آسان‌تر و سخت‌تر است.
۳۶. هراس بی‌فرار، زهد فروشی است و امید بی‌تلاش خود فریبی است.
۳۷. هراس از دست دادن، ویژه عشق‌های رنگی است.

۳۸. هر گناهی که انجام شود، گناه بعدی را ساده تر می کند.
۳۹. هر کار می کنی، برای نجات خودت و یا دیگری باشد.
۴۰. هر طور که هست، نمی ماند.
۴۱. هر ستمی که پذیرفته شود، بر عمر ستمگر روزی افزوده شده است.
۴۲. هر چیزی که برای دیگران خرج شود، می ماند و افزوده می گردد.
۴۳. هر آگاهی یک پله است و چند آگاهی یک پلکان.
۴۴. هدیه، میزان عقل را آشکار می کند.
۴۵. هدفها وقتی دیده شدند، باید آنها را نشانه گرفت و سوار بر
عزمی سترگ، بسویشان خیز برداشت.
۴۶. وقتی قلب بشنود انگار چشم دیده است.

۴۷. وقتی دمِ دستی شوی، در قلب‌ها و مغزها جایی نخواهی داشت.
۴۸. وقتی تو با شتاب می‌روی و مرگ با شتاب می‌آید، چه بی احساسی که شادِ فرادهای خودی.
۴۹. وقتی تنها شدی گناه کن!!
۵۰. وقتی با خدا حرف می‌زنی، مواظب باش که او همه چیز را می‌داند.
۵۱. وقتی از بهترین گل‌ها شهدی بنوشی، عسلت دواست و مومت چراغ.
۵۲. وحشت و امیدِ انسان‌ها را، کابوس ذلت‌های تلخ و رؤیای عزّت-های شیرین می‌سازد.
۵۳. وای اگر دشمن بستاید.

۵۴. والاترین هنر، سخن گفتن صمیمی با خداوند است.
۵۵. نه روزِ زندگی دوام دارد و نه شب آن.
۵۶. نوشته‌ها رساتر از سخن‌ها شنیده می‌شوند.
۵۷. نور، روح چراغ است، و چه بسیار چراغ‌های خاموش و دانش‌های بی‌نوری که ستایش می‌شوند!
۵۸. نقطه‌های کلمات وجودت را بیاب! تا احساس بی‌معنایی نکنی.
۵۹. نقدِ سازنده، همیشه همراه با پیشنهاد است.
۶۰. نزد کسی دردل کن که، دل به دردت بدهد.
۶۱. «ندارم»، نداری می‌آورد.
۶۲. وقتی کسی مدح خود را می‌گوید، از خود مذمت نموده است.

۶۳. نام نیک، زندگی را ادامه می‌دهد.
۶۴. نادان، شادمانِ دانایی خویش است و دانا غمگین نادانی خویش!
۶۵. میزان خوب ماندن مهم‌تر از مقدار خوب بودن است.
۶۶. مهم‌ترین غصه‌ام این است که: با مردن، نکند تازه غصه‌هایم آغاز شود!؟
۶۷. مهم‌ترین تأسفِ گناه این است که دوباره تکرار خواهد شد.
۶۸. مهم نیست چه می‌دانی، مهم آن است چه نمی‌دانی!
۶۹. مهربانی اکسیر محبت است.
۷۰. مهربان، احساس تنهایی نمی‌کند.
۷۱. مواظب باش شاید این آخرین باشد.

۷۲. مناسب‌ترین زمان برای یادگیری وقتی است که سؤالی شکل می‌گیرد.
۷۳. مغز کوچک، دنیایی بزرگ و موهوم دارد.
۷۴. مرگ، فهرست کتاب زندگی است.
۷۵. چگونه مردن در اختیار توست.
۷۶. مردمان، معدنهایی هستند بسیار گوناگون: با سطحهایی متفاوت و ارزشهایی متغیر، بعضی متروک، بعضی کشف نشده.
۷۷. مردم، از عالمی که گرسنه علم است، سیر نمی‌شوند.
۷۸. مردم، از عالمی که از علم خسته نمی‌شود، خسته نمی‌شوند.
۷۹. مردم، بدی دیگران را بزرگ می‌کنند ولی آن را بوجود نمی‌آورند.

۸۰. مردان، مرد باشند و زنان، زن؛ آنوقت همه انسان خواهند بود.
۸۱. متأسف‌ترین انسان‌ها هنگام مرگ، آنانی هستند که به علم مشهورترند تا به عمل.
۸۲. مالت را با صدقه، حرس کن!
۸۳. مادر همه نداشتن‌ها، بی‌عقلی است.
۸۴. لغزش‌ها که زیاد شود، ملامت‌ها افزایش می‌یابد.
۸۵. لذت‌های کوتاه، مقدمه رنج‌های بزرگند و رنج‌های کوچک، لذت‌های ابدی را به دنبال می‌آورند.
۸۶. لذت‌های جسمی با شادی‌های روحی عمیق می‌شوند و ماندگار.
۸۷. لذت‌ها و رنج‌ها، معلول انتظارات است.

۸۸. لذت‌ها و رنج‌ها، شناور در زمان است. همه آن‌ها به مرور به ما خواهند رسید، نه می‌توان شتاب کرد و نه فرار نمود.
۸۹. لذت‌ها و دردها وقتی ادامه یابد، اهمیت خود را از دست می‌دهد.
۹۰. لذت‌ها مقدمه رنج‌ها هستند و رنج‌ها نوید بخش لذت‌ها می‌باشند.
۹۱. لذت دانستن، از آن کسی است که رنج ندانستن را دانسته باشد.
۹۲. گوش‌های اندیشه، اگر بشنوند، چشم‌های احساس درست خواهند دید.
۹۳. گورت را الآن گلستان کن!
۹۴. گرم باش! نه داغ، خنک باش! نه سرد.

۹۵. گرسنگی، بهترین خورشت است!
۹۶. گذشته، پیک آینده است.
۹۷. گذشته اگر بخوبی بدرقه شود، آینده به زیبایی استقبال خواهد شد.
۹۸. کیست که خود را یاری کند؟!
۹۹. کور بودن بهتر از ندیدن است.
۱۰۰. کوچه بن بست‌های زندگی را، علامت بگذار!
۱۰۱. کمی هم نخوان و بیان‌دیش!
۱۰۲. «کمی» که بماند، بهتر است از «زیادی» که برود.
۱۰۳. کمی از مباح را که حرام بدانی همه چیز حل است.

۱۰۴. کمک بگیر! تا از تو راحت تر کمک بگیرند.
۱۰۵. بیشتر از آنچه هستی بچشم نیا!
۱۰۶. کمتر اثبات کن! بیشتر بیاموز!
۱۰۷. کم باشد و بس باشد، بهتر است تا زیاد باشد و مشغول سازد.
۱۰۸. کفش‌های ریگدار، جاده‌هایی ناهموار دارند.
۱۰۹. کسی که سخنی بیاورد، سخنی می‌برد.
۱۱۰. کسی که تو را از یاد نمی‌برد، بیشتر بیاد بیاور!
۱۱۱. کسی که با احترام به راه نمی‌آید، با اهانت به راه خواهد آمد.
۱۱۲. کسی که از هیچ کس نمی‌ترسد، هیچ وقت نخواهد ترسید.
۱۱۳. کسی بر «فروتنی» حسادت نمی‌کند.

۱۱۴. کجایند عقل‌هایی که با نور هدایت روشن گشته‌اند؟!
۱۱۵. کامل کسی است که: بداند و بتواند و آرام گیرد.
۱۱۶. قلب‌های پر شهوت، موعظه‌ها را به سُخریه می‌گیرند.
۱۱۷. قلب‌ها وحشی است؛ با آرامش باید رامشان نمود.
۱۱۸. قلبت، جولانگاه احساس و اندیشه، ولی لبانت همراه با یک لبخند ساده.
۱۱۹. قبل از جان‌کندن، دل بکن!
۱۲۰. قبل از آن که تو را بر دوش بگیرند، کاری را بر عهده بگیر.
۱۲۱. فکر و فریب، مدام در ستیزند.
۱۲۲. فکر زیاد، تنها برابری با یک مشورت می‌کند.

۱۲۳. فکرِ اوّل، بهتر از حسرتِ آخر است.
۱۲۴. فقیر، پیک خداوند است.
۱۲۵. فرق عاقل و احمق در بروز عیب است نه داشتن آن.
۱۲۶. فرصت و سلامت، تا نروند حس نمی‌شوند.
۱۲۷. فرصتِ کم و این همه گل، خوشبوترین را ببو و زیباترین را ببین.
۱۲۸. فرار، شاهد هراس است و تلاش، گواه امید.
۱۲۹. غیرت یعنی: چشمانت را نگهدار!
۱۳۰. غم فردا را، فردا بخور!
۱۳۱. غفلتِ پاک، انسان را از اندوهِ جانکاه فلسفی، می‌رهاند.
۱۳۲. عنکبوت، فقط دام می‌تند و زنبور، عسل. انسان چه می‌کند؟!

۱۳۳. علم، حفظت می‌کند ولی مال را تو باید حفظ کنی.
۱۳۴. علم را باید فهمید، حفظ کرد، نشر داد، بکار بست، زیادش نمود.
۱۳۵. علت‌های ساختگی، خدایان مجازی انسان‌های نادان هستند.
۱۳۶. علاقه‌ها و نفرت‌هاست که بار رفتن را سنگین می‌کند.
۱۳۷. عقل‌های قوی، هم گوش دارند و هم چشم.
۱۳۸. عقل‌ها هر چه بیشتر رشد کنند، در باره زشتی‌ها و زیبایی‌ها بیشتر به تفاهم می‌رسند.
۱۳۹. عقل، از دانش راه می‌یابد و از مخالفت با هوس، نیرو می‌گیرد.
۱۴۰. عقل و سخن، دو کفه ترازو هستند، از یکی کاسته شود به دیگری افزوده می‌گردد.

۱۴۱. عقل و ادب، دو اسبِ یک کالسکه‌اند، یکی عقب بماند همه چیز
واژگون می‌شود.
۱۴۲. عقل را تحمل، افزایش می‌دهد.
۱۴۳. عقل در انسان به مرور عاقل می‌شود.
۱۴۴. عشق یعنی: روح معشوق در دو بدن.
۱۴۵. عشقِ مجازی پرستش خود است و عشق حقیقی ایثار خود.
۱۴۶. عجب یعنی: انتقاد نداشتن به خود.
۱۴۷. عبرت گرفتن یعنی: حادثه‌های زندگی، زمین گیرت نکنند از
آنها عبور کن!

۱۴۸. عالم و جاهل هر دو علم را کم می‌شمارند، اولی برای جُستن
دومی برای جَستن.
۱۴۹. عالمِ فاسد، راننده‌ی خواب است و جاهلِ فاسد، سرنشین خواب.
۱۵۰. عاقل، در خشم و شهوت و ترس، مهار «خود» را دارد.
۱۵۱. عاقل، چاره هر چیزی را یا می‌داند و یا می‌پرسد.
۱۵۲. عاقل، بی‌توقع، توقعات را پاس می‌نهد.
۱۵۳. عاقل یا به نیاز سخن می‌گوید یا به دلیل.
۱۵۴. عاقل کمتر شگفت زده می‌شود.
۱۵۵. عاقل را آن‌گونه که می‌خواهد می‌شناسند، ولی احمق را همان
طور که هست.

۱۵۶. عاقل در چیزی شرم می‌ورزد، که احمق به آن افتخار می‌کند.

۱۵۷. عاقبت بخیری یعنی: پیر شی، خام نمایی.

۱۵۸. طلوع و غروبِ هر روزِ خورشید، یعنی: در عین امیدواری دل

نبند!

۱۵۹. صبح برای آن‌ها که می‌بینند تابش امید است.

۱۶۰. شیر آب نباید چکه کند! ولی رود عمر بگذار همچنان برود!!

۱۶۱. شوخی یک طرفه، جدی است!

۱۶۲. شهدِ حقیقت که می‌رود، جز شهیدان با او نمی‌مانند.

۱۶۳. شوخی دیگران را شوخی بدان و شوخی خودت را جدی بگیر!

۱۶۴. شنیدن، سودی بیشتر و زودتر دارد تا سخن گفتن!

۱۶۵. شنیدن دنیا و دیدن آخرت، تأثیر گذارتر از دیدن دنیا و شنیدن آخرت است.
۱۶۶. شناختِ خود، اولین مشق شناخت است.
۱۶۷. شناخت توانایی‌ها و کاستی‌ها، امیدها و هراس‌ها را نظام می‌دهد.
۱۶۸. شمع وقتی نمی‌گریزد، مرده است.
۱۶۹. شکر خدا امروز هم سیر شدی!
۱۷۰. شوم‌ترین صدا: آواز مرقّه، ناله ناشکیب.
۱۷۱. شفاف زندگی کن، تا کمتر بدت را بگویند.
۱۷۲. شاید جاده ناهموار باشد! ولی لنگی تو جدی‌تر است.

۱۷۳. شاد کردن دوستان به این است که اندوهت را با آنان قسمت
نکنی.
۱۷۴. شاخص‌ترین خصوصیت عاقل، عقل اوست.
۱۷۵. سیلی به ظالم، نوازش مظلوم است.
۱۷۶. سلامت برای مردم، سلامتی بیاورد.
۱۷۷. سکوت، شکر سخنوری است.
۱۷۸. سکوت، بدترین عقوبت است.
۱۷۹. سروری به خدمتگذاری است.
۱۸۰. سرور واقعی پشت لبخندی است که ناخودآگاه ظاهر می‌شود.
۱۸۱. سخنوری یعنی: زود و درست پاسخ گفتن.

۱۸۲. سخت‌گیر تا سر، باز نزنند. سر، باز نزن تا سخت‌گیرند.

۱۸۳. ستم‌بارترین ستم، عدل‌نامیدن ستم است.

۱۸۴. ستم‌وقتی قانونی شود، هم در قانون ستم شده است و هم در اجرا.

۱۸۵. ستاره‌ها آن مقدار از عمق هستی هستند که دیده می‌شوند.

۱۸۶. ژرف‌اندیشی، مدیون کج‌اندیشی است؛ آن گونه که پزشکی مرهون مرض است.

۱۸۷. زیورِ ادب، برای همه، همه جا و همیشه زینت است.

۱۸۸. زهد یعنی: در عین نداشتن احساس داشتن کنی.

۱۸۹. زندگی، مجموعه‌ای از تحلیل‌هاست، درست بیاندیش تا خوب
زندگی کنی.
۱۹۰. زندگی مثل طومار است برای بعضی که پیچیده شود برای گروهی
دیگر باز خواهد شد.
۱۹۱. زندگی از تقدیر خداوند است و مرگ از تدبیر انسان‌هاست!
۱۹۲. زنِ فاسد، بیش از مردِ فاسد، فاسد می‌کند.
۱۹۳. زمین که تشنه باشد یک قطره آب نیز هدر نخواهد رفت.
۱۹۴. زمانی که چشم‌ها، تو را نمی‌بینند، از چشمانِ بازِ خودت، شرم کن!
۱۹۵. زمان، زمین گیر می‌کند.
۱۹۶. زمانِ جدی بودن اگر شاد باشی، جداً شاد خواهی بود.

۱۹۷. زخمِ دل، از تیغِ زبان است.
۱۹۸. زبان و چهره، آینه درونند.
۱۹۹. زبان عاقل در قلب اوست و قلب احمق در دهان او.
۲۰۰. روی گردانی از حقیقت، حقیقت را دشمنت می‌کند.
۲۰۱. رود باش! آنچنان که دشتهای اطرافت از تو سبز باشند.
۲۰۲. رودخانه باش! آنچه بدست می‌آوری به دیگری برسان و الا مرداب می‌شوی و یا کویر.
۲۰۳. ذلت‌های حقیقی را آدم‌های حقیقی درک می‌کنند.
۲۰۴. دیگرانی را که تو را باور دارند، نگذار احساس کنند فریب خورده‌اند!

۲۰۵. دیروز مُرد و فردا زاده نشده و تنها امروز در دستان توست.
۲۰۶. دیروز آینه فردا است.
۲۰۷. دهان عیب‌گو پر از مروارید، دهان ستایشگر پر از خاک باد.
۲۰۸. ده دقیقه زودتر بیدار شو، و یک قاشق کمتر بخور همه چیز حل خواهد شد.
۲۰۹. دوستی که تنها می‌خنداند، فرجامی گریه‌آور دارد.
۲۱۰. دوستانت به چه قیمتی از تو خوشنود می‌شوند؟!
۲۱۱. دوستانِ خوب، دستان خوبی دارند: گرم و محکم، بی‌هوس.
۲۱۲. دوا، درد را جابجا می‌کند.
۲۱۳. در پستی دنیا همین بس که در آن نابرده رنج، گنج میسر است.

۲۱۴. دنیا الاکلنگ است، زمین گرد و تاریخ تکراری.
۲۱۵. دلت را به چشمانت گره زده‌اند،
۲۱۶. دعای بی‌ثنا، تیر بی‌کمان است.
۲۱۷. دشمن تو کسی است که نفعش در ضرر توست.
۲۱۸. دشمن از طریق دانش‌های ناقص نفوذ می‌کند.
۲۱۹. دستی‌گیری، بهتر است تا دستت بگیرند.
۲۲۰. دستی بگیر! تا دستت بگیرند.
۲۲۱. دست در دهان افعی ببر، ولی آن را نزد نوکیسه دراز مکن!
۲۲۲. «دستِ بده»، بالاتر از «دستِ بگیر» است!
۲۲۳. درست بیاندیش تا همیشه فردا، تجسم اندیشه امروز تو باشد.

۲۲۴. دردت را بشناس!

۲۲۵. درب بسته را با دستِ دل بکوب!

۲۲۶. در هر چیزی بذر گلی پنهان است مهم این است که ابر دانش بر آن بیارد.

۲۲۷. در نزاع با اطرافیان، پرونده‌های بسته قبلی را باز نکن!

۲۲۸. در مسیرِ درست، هر گونه مانعی وجود دارد.

۲۲۹. در لحظه، هر چه هستی باش.

۲۳۰. در عین نیاز، کمی دیگر هم ببخش تا بی نیاز شوی.

۲۳۱. در عینِ خواستن، نخواه!

۲۳۲. در خوبی‌ها، ترین باش! نه خوب.

۲۳۳. در خوبیِ خوبی‌ها همین بس که به هر کس نسبتش دهی
خوشحال می‌شود.
۲۳۴. در خشم، به اخم اکتفاء کن!
۲۳۵. در جهان هستی، شاهد، قاضی است.
۲۳۶. در ترکِ کار خوب و انجامِ کار بد، بیست دقیقه تأخیر کن، شاید
نیرویت برگردد و یا هوست بخوابد.
۲۳۷. در بهاران، بادها، چه شکوفه‌ها که بر زمین نزده‌اند.
۲۳۸. در بازارچه دنیا، خودت را تنها به لبخند آفریدگارت بفروش!
۲۳۹. در باره عیوب دیگران همچنان بیخبر بمان!
۲۴۰. در این کوی رقابت، تنها به آن‌ها که از تو پیش‌ترند بنگر!

۲۴۱. در انتخاب، به یک سؤال اکتفا کنید: «چقدر می‌فهمد؟»
۲۴۲. در آینه‌ی اندیشه می‌توان زشت و زیبا را از هم تمیز داد.
۲۴۳. دانش‌های بزرگسالی، پاسخ به سؤالات کودکی است!
۲۴۴. دانش‌ها اگر نتوانند صاحب خود را متحول کنند، او را شکنجه خواهند داد و بعد فراموش می‌شوند.
۲۴۵. دانش‌ها نباید از نیروی اندیشه پیشی گیرد، زیرا غذایی که هضم نشود تنها سنگینی‌اش می‌ماند.
۲۴۶. دانش مفید، چراغ روشن اندیشه است.
۲۴۷. دانش، مثل نور است؛ از نور هر چه بگیری از آن هیچ نکاسته‌ای که بر آن افزوده‌ای.

۲۴۸. دانای دانا باش! و یا نادان دانا و یا ... دانای نادان نباش!
۲۴۹. دانا آن است که بداند چه نمی‌داند.
۲۵۰. خیلی حکمت بلدی؟!، از خدا بترس!
۲۵۱. خیلی از امور مؤثر در اراده است؛ ولی تصمیم نهایی را انسان می‌گیرد.
۲۵۲. انسان بزرگوار (کریم)، خود را به غفلت می‌زند و فریب خورده می‌نماید.
۲۵۳. خوشحال باش که «انسان» یا به هستی گذاشته‌ای.
۲۵۴. خوشبختی یعنی: فرصتِ جوان و عقلِ پیر.
۲۵۵. خوشبختی به دانستنِ قدر خوبی‌هاست.

۲۵۶. خوشا بحال کسی که دردش او را مداوا کند!
۲۵۷. خوش خلقی، غریبه‌ها را خویشت می‌کند و بد خلقی خویشانت را غریبه می‌سازد.
۲۵۸. خودت را بمیران، زیرا تا نمیری بیدار نخواهی شد.
۲۵۹. خوبی‌هایت را عادت کن.
۲۶۰. خوب‌ها از خوبی‌ها بهتر و بد‌ها از بدی‌ها بدتر است.
۲۶۱. خوب و بد از زمین است نه از باران.
۲۶۲. خواسته‌هایت را، زیبا بجوی!
۲۶۳. خواب، مرگ سبک و مرگ، خواب سنگین است.

۲۶۴. خو گرفتن با تنهایی، همه دغدغه بشر است. که هر چه هست از

تنها و تن‌ها برخیزد!

۲۶۵. خنده و گریه دو روی یک سکه‌اند.

۲۶۶. اندوهت را برای خودت نگهدار و لبخندت را برای دیگران.

۲۶۷. خسیس نمی‌خورد تا از او نخورند.

۲۶۸. خسته نخواهی شد از حکمتی که تو را بخوبی توصیف کند.

۲۶۹. خستگی اگر جان می‌داشت، از مادر، جانش به لب می‌رسید.

۲۷۰. خرج کردن، عقل و ایمانی بیش از کسب نمودن، می‌خواهد.

۲۷۱. خرابه باش! گنج‌هایت محفوظ خواهد ماند و کسی بر تو رشک

نمی‌ورزد.

۲۷۲. خداوندا! هر چه بر زیباییم نزد دیگران می‌افزایی بر زشتیم نزد خودم بیافزای!
۲۷۳. خداوندا! اگر قرار است کسی را پایین بیاوری تا دیگری بالا رود، من می‌خواهم آن دیگری باشم.
۲۷۴. حوادث را به انتظار بنشین تا غافلگیرت نکنند.
۲۷۵. حکمت‌ها زیاد است مثل باران؛ زمین باید تشنه باشد.
۲۷۶. حکمت، علم را تطهیر می‌کند.
۲۷۷. حکمت یعنی: حرف محکمی که استحکام می‌بخشد.
۲۷۸. حقیقت، قدرتی بسیار بیشتر از باطل دارد.

۲۷۹. حق‌های احساسی با باطل‌های عقلانی، و حق‌های عقلانی با باطل‌های احساسی، همیشه در نبردند.
۲۸۰. حق‌پذیری یعنی: تحمل خوبان.
۲۸۱. حرف دل را باید گوش دل بشنود!
۲۸۲. چیزی بگو، طوری بگو، که بر گوش و ذهن راحت بنشیند.
۲۸۳. چیره‌گی عقل بر هوس، تلاش‌ها را بیمه می‌کند.
۲۸۴. چه شب‌پره‌ها که نام مهتاب گرفته‌اند! و چه شمع‌ها که خورشیدشان خوانده‌اند!
۲۸۵. چه بسیار لذت‌هایی که انسان را محروم از لذت‌های بیشتر می‌کنند.

۲۸۶. چه بسیار آن‌ها که تنها زبانی دانشمند دارند و دیگر هیچ؛ حتی قلب و مغزشان نیز نادان است.
۲۸۷. چشم‌هایم را از من بگیرید تا آنچه نمی‌بینم ببینم.
۲۸۸. چشمانت را حفظ کن، تا ناموست محفوظ بماند.
۲۸۹. چشم و دهان چه ساده بسته می‌شود!
۲۹۰. جوانی، دنیای بزرگسالی است و بزرگسالی آخرت جوانی است.
۲۹۱. جوان، گول فرصت را می‌خورد و پیر، حسرت آن را.
۲۹۲. «جدا بافتگی» تنها در ذهن «خودپرست» و یا «ناامید» واقعیت دارد.

۲۹۳. جاهل، دیروزِ عالم است و عالم، فردایِ جاهل. انتظار این است که دیروز، بهتر از فردا درک شود.
۲۹۴. جاهل، دارای عقلی فقیر است.
۲۹۵. تو اوّل چشم‌هایت را می‌بندی بعد خوابت می‌کنند.
۲۹۶. تنها نفرت و هراس و عشق، اندیشه را مشغول می‌کند.
۲۹۷. تنها عاقل است که احمق را می‌شناست لذا با او مدارا می‌کند.
۲۹۸. تنها زمانی که در اختیار توست الآن است.
۲۹۹. تنها دست توست که نوازشت می‌کند و یا بر سرت می‌کوبد.
۳۰۰. تنها حکیم، صبور بر اضداد است.
۳۰۱. تنها حکمت، پاسخ است.

۳۰۲. تنها باید از گذشته برای حال درس گرفت. غصه بر گذشته و درس برای آینده، تکرار گذشته است.
۳۰۳. تند و پیوسته گام بردار، راه زیاد است و فرصت کم و توشه ناچیز.
۳۰۴. تلخی دوا را بچش تا از درد برهی.
۳۰۵. تلاش کن نه شتاب! زیرا تند رفتن غیر از دویدن است.
۳۰۶. تلاش کن تا چرک درونت را حس کنی.
۳۰۷. تلاش عاقل در هماهنگی خود با اندازه‌ها است و سعی احمق در تغییر آنهاست.
۳۰۸. تفاوت شیطان و خداوند در وهم و واقعیت است و الا هر چه خدا دارد او هم دارد.

۳۰۹. تعظیم علم، تعظیم خداوند است.
۳۱۰. ترس از مرگ به میزان فریب از زندگی است.
۳۱۱. تجربه نکن! تجربه بگیر!
۳۱۲. تاریخ یعنی: پیرترین و هوشیارترین آدم.
۳۱۳. تا همه روزنه‌ها بسته نشود، پنجره‌ای گشوده نخواهد شد.
۳۱۴. تا می‌توانی فقر و مرض و پیریت را مخفی کن!
۳۱۵. تا می‌توانی عذر بپذیر و عذر نیار!
۳۱۶. تا می‌توانی آن باش که می‌خواهند و نخواه آن باشند که می‌خواهی.
۳۱۷. تا لب دوزخ با مردم مدارا کن.

۳۱۸. تا ذره نشوی با نور نخواهی رقصید.
۳۱۹. تا آن سوی فرشتگان خیز بردار!
۳۲۰. تا اکثریت را حق تشکیل ندهد، مردم از تو پیروی نخواهند کرد.
۳۲۱. پیامبران برای پیام جویان، پیام دارند.
۳۲۲. پند دیگران نباش!
۳۲۳. پشت به آینه کنی، عیبت را نمی گوید.
۳۲۴. پرهیزکاری یعنی: قابل دفاع بودن رفتار، گفتار و پندار.
۳۲۵. پرستش بی پرسش، عبادت بی عبودیت است.
۳۲۶. پر افتخارترین دشمن، دشمن حقیقت است.

۳۲۷. پذیرفتن بار زندگی، نیمی از دینداری است و نیمی دیگر به مقصد رساندن این بار است.
۳۲۸. پذیرش ظلم حق دادن به ظالم است، ولی تحمل ظلم انتظار فرصت برای غلبه بر ظالم است.
۳۲۹. پایان، بهتر از شروع است.
۳۳۰. پای فہمت را ببند تا به ہر جایی سرک نکشد.
۳۳۱. پاسخ نادان، بیش از سکوت نیست!
۳۳۲. بیشترین گنج‌ها نیز نمی‌توانند، خواسته‌ها را مہار زنند.
۳۳۳. بیشتر، مواظب باش تا جسور.
۳۳۴. بیشتر از نیازت، ندان! و الا دانش سرگرمت می‌کند.

۳۳۵. بیدارت می‌کنند، باز نمودن چشم‌ها دیگر در اختیار توست.
۳۳۶. بیچاره آن که دوستی ندارد! بیچاره‌تر آن که دوستی داشته است!
۳۳۷. بی‌نیازی بهتر از بی‌نیاز شدن است.
۳۳۸. بی‌اندیشه لحظه‌ای هم نمی‌گذرد، آیا انسان چیزی جز اندیشه است!؟
۳۳۹. بهشت زیر پای مادر است یعنی باید به پایش بیافتی.
۳۴۰. به هر چیزی که بیشتر مشغول باشی، به همان شناخته می‌شوی.
۳۴۱. به سرگرمی‌ها زندگی جدی ننگر!
۳۴۲. به دنبال یک عیب باشی، ده عیبت را بزرگ خواهند کرد.

۳۴۳. به دنبال چیزی باش که وقتی زحمتش رفت جمالش بماند.
۳۴۴. به دستِ وجدانت تازیانهٔ ای بده و از او بخواه هر وقت لازم شد از آن استفاده کند.
۳۴۵. به خوبی‌ها بشارت بده تا غربت خوبان برود.
۳۴۶. به خدا هم ناسزا می‌گویند!
۳۴۷. به ثانیه شمار ساعتت گوش کن تا صدای پای مرگ را بشنوی.
۳۴۸. به احم، لبخند بزن!
۳۴۹. بندگانِ خداوند، آن‌ها هستند که آزادی خود را فروخته‌اند تا لبخند او را خریده باشند.

۳۵۰. بگو: «نمی دانم» نیمی از راه را آمده‌ای! و بگو «باید بدانم»، نیمی

دیگر را نیز شروع کرده‌ای.

۳۵۱. بگو: «خدا» تا بخود آیی!

۳۵۲. بگو چه می‌دانی، تا بگویم چند می‌ارزی!

۳۵۳. بگذار از سکوت بیشتر از فریادت بترسند.

۳۵۴. بفکر زنده ماندن بعد از مردن باش.

۳۵۵. بشنو! تا بشنوند.

۳۵۶. بسیاری از آنچه هست را نمی‌دانیم؛ زیرا بسیاری از آنچه را

می‌دانیم نیست.

۳۵۷. بزرگان‌تان را احترام بگذارید، تا مورد احترام کودکان‌تان باشید.

۳۵۸. بزرگان از کوچکی بزرگ بوده‌اند.

۳۵۹. برد باری، بر کول دانش، بار همه رنج‌ها را بر دوش می‌گیرد.

۳۶۰. برای هر کار بزرگی، چند پایان در نظر بگیر! و پس از هر پایان،

برای شروع بعدی، بهتر بیاندیش!

۳۶۱. برای خدا خشم کن! تا خدا برایت خشم کند.

۳۶۲. برای استفاده از آتش، فاصله‌ات را با آن حفظ کن!

۳۶۳. تنها بر شاخه نرم، برگ می‌روید.

۳۶۴. بر خلاف دریا، دریاچه، اغلب ساحلی ناآرام دارد.

۳۶۵. بر خشم، خشم بگیر! و بر صبر، مهربان باش!

۳۶۶. بدی‌های دانا، مردم را از حقیقت فراری می‌دهد و خوبی‌های نادان، مردم را به باطل دعوت می‌کند.
۳۶۷. بدترین رزیده، خوبی به اراذل است.
۳۶۸. بخشش هر چیز، شکر داشتن آن است.
۳۶۹. بخشش بعد از درخواست، شرم است نه سخاوت.
۳۷۰. بخاطر حسادت بین روح و جسم، شادی یکی، غصه دیگری است!
۳۷۱. بخاطر بهشتِ هیچ کس، دوزخ نرو!
۳۷۲. بچه‌ها فقط نمی‌توانند به خوبی بزرگترها دروغ بگویند.

۳۷۳. بچه باید بچگی کند، با او نیز باید بچگی کنند تا بوقتش بزرگی کند.

۳۷۴. بار تا بر تو ببارد.

۳۷۵. باورهایت مورد اطمینان خواهند بود اگر به آن‌ها کمتر اطمینان کنی!

۳۷۶. باور را، دانش بارور می‌کند.

۳۷۷. باندازه شکیباییت بر آتش، گناه کن!

۳۷۸. ظاهر، دلیل بر خوب بودن نیست؛ ولی گواه بر بد بودن هست.

۳۷۹. بازتاب اعمال، مثقال ذره‌هایی است که باید دیده شود.

۳۸۰. با یتیمان مهربان باش، فرزندان‌ت هم یتیم خواهند شد.

۳۸۱. با مال، آبرو بخر! ولی آبرو را برای مال نفروش!
۳۸۲. با لبخند ملائک بخند، و با قهقهه شیطان اخم کن.
۳۸۳. با قدرت ببخش!
۳۸۴. با فهمت سود ببر و با زبانت سود برسان!.
۳۸۵. با شعور، غبار از چهره دین بروب! تا بدینت افتخار کنی.
۳۸۶. با شجاعت بگو: «نمی دانم»، «نمی توانم».
۳۸۷. با سخن مردم، نه گردویت مروارید می شود و نه مرواریدت گردو.
۳۸۸. با دستِ کوتاهت بده! از دست بلندش بگیر!
۳۸۹. با حفظ مسیر، آسان‌ترین راه را برگزین!

۳۹۰. با بروز هر مشکلی نگاهی به کفشت بیانداز! حتما ریگی در آن
خواهی یافت.

۳۹۱. با بخشش، به آرزوهایت برس!

۳۹۲. با بارانِ اندیشه، نخل و تاک بهشتت را سیراب کن!

۳۹۳. با آب، خون را بشوی!

۳۹۴. ایمان یعنی: پاسخ‌های ناگفتنی به رازهای آفرینش. و علم یعنی:

پاسخ‌های سؤال برانگیز به این رازها.

۳۹۵. ای وای! امروز هم گذشت!

۳۹۶. اوج نادانی، هزینه نمودن ابدیت است برای لذتی بیشتر.

۳۹۷. او که خود را می‌بیند دیگران را نخواهد دید و دیگران نیز او را نمی‌بینند.

۳۹۸. انسان‌های طرد شده از اندیشه‌های غیر مأنوسی برخوردار هستند.

۳۹۹. انسان‌ها مدام این هشدار را می‌شنوند که: «بیدار شوید!»

۴۰۰. انسان‌ها تنها به خود دروغ می‌گویند.

۴۰۱. انسان‌ها برای بیشتر و بهتر زنده ماندن، بسیار تلاش می‌کنند و خداوند به این تلاش ارج می‌نهد.

۴۰۲. انسان‌ها از ترس خوارشدن، رو به ذلت می‌شتابند.

۴۰۳. انسان همان چیزی است که بر می‌گزیند.

۴۰۴. انسان در کشاکش عقل و هوس، زندگی پر رنجی را می‌گذراند.
۴۰۵. انسان آزاد است که انتخاب کند: طوق بندگی و یا زنجیر اسارت.
۴۰۶. اندیشه‌های متعالی را اندیشمندان پارسا دارند؛ پارسا از حسد و تحقیر و طمع.
۴۰۷. اندیشه‌های خود را باید مثل اندیشه دیگران نقادی کرد.
۴۰۸. اندیشه‌های بزرگان بیشترین تاثیر را در اوج و افت اندیشه‌ها دارد.
۴۰۹. اندیشه‌هایی مانده‌گار را همه می‌دانند و تنها الفاظش منسوب به دانشمندی است.

۴۱۰. اندیشه و دانش که به هم آمیزند، فرزندان به نام‌های روش و بینش خواهند داشت.
۴۱۱. اندیشه و احساس وقتی بالغ شوند، دل بیکدیگر می‌دهند.
۴۱۲. اندوه از دست دادن، بیشتر از شادی بدست آوردن است.
۴۱۳. اندازه گلیمت را می‌دانی؟!
۴۱۴. انتقام، لطف در حق کسی است که بر او خشم گرفته‌ای.
۴۱۵. انتخاب‌های درست، همیشه با اندوه‌هایی همراه است که اگر تحمل شوند، شادی‌های بی‌پایانی را بدنبال خواهند داشت.
۴۱۶. امید، هیچ را همه می‌کند و یأس، همه را هیچ.
۴۱۷. امید، تکراری‌ترین معجزه‌ای است که دنیا را حفظ نموده است.

۴۱۸. امید و ترس باید آنچنان در هم در آمیزد که هیچ کدام به تنهایی حس نشود.

۴۱۹. امید، نام دیگر خداوند است! زیرا به هیچ چیز نیاز ندارد و همه چیز به او نیازمند است.

۴۲۰. امید به فردا و ترس از دیروز، امروز را آمیزه‌ای از امید و ترس می‌کند.

۴۲۱. امروزت را به قطعی‌ترین فردا بفروش.

۴۲۲. امروزت را به اندوه و سرور فردایت، از دست مده.

۴۲۳. امروز، از انبار دیروز، برای فردا چیزی بکار.

۴۲۴. امان از وقتی که چهار فصل زندگی، جایشان را بیکدیگر بدهند!

۴۲۵. اگر هر پدیده‌ای را درست تحلیل کنیم، دنیا، کهنه و تکراری به نظر نخواهد آمد.

۴۲۶. اگر نسبت به اولویت کارت هیچ تردیدی نداشته باشی، آن کار را به آخر می‌رسانی.

۴۲۷. اگر می‌خواهی مردم تکذیب نکنند از چیزی سخن بگو که مردم کمی از آن را می‌دانند.

۴۲۸. اگر می‌خواهی خوب بشنوی، خوب بگو!

۴۲۹. اگر دیوانه‌ها خودشان را دیوانه نمی‌دانند چرا باید عاقل‌ها خودشان را عقل‌کل، پندارند؟!

۴۳۰. اگر دانش، برای تحول در بینش و روش آموخته شود، نه فخر
فروشی، یقیناً تحول ایجاد خواهد کرد.
۴۳۱. اگر خودت را بزرگ بینی، اطرافیان‌ت یا چاپلوسند، و یا نادان.
۴۳۲. اگر چیزی را که خواستی نبود، آنچه را که هست بخواه!
۴۳۳. اگر توهین، سستت کند، حتماً لایق توهینی!
۴۳۴. اگر به نجاتِ ماندگار می‌اندیشی، دروغ نگو!
۴۳۵. اگر به مردم حقیقت‌های تلخی را بگویی، به تو باطل‌های تلخ‌تری
را نسبت می‌دهند.
۴۳۶. اگر به علمت احترام بگذاری، حکمت را به تو خواهند آموخت.
۴۳۷. اگر بخل، مال را نگهدارد، حرص آن را جمع نموده است.

۴۳۸. اگر با حقیقت باشی، دوست و دشمنت، دوست و دشمنِ حقیقت خواهد بود.

۴۳۹. اگر انسان‌ها در چاله افتادنشان را قبول کنند، هیچ وقت در چاه سقوط نمی‌کنند.

۴۴۰. اگر برضعیفی خشم بگیری، توانمندی، بر تو خشم خواهد گرفت.

۴۴۱. افسردگی یعنی: نداشتن هیچ پیشنهادی برای وضعیت بهتر.

۴۴۲. افسردگی، در اندیشه‌های درهم است.

۴۴۳. به فرزندان، افتخار کن! نه به پدران.

۴۴۴. افتاده را سرزنش نشاید، نشسته را نکوهش باید.

۴۴۵. افتادن‌ها را خوب ببین تا افتادنت را نبینند.

۴۴۶. اعتیاد به مطالعه و توان تفکری منظم، غایت دانش اندوزی است.
۴۴۷. اشکِ چشم، بدون هراس از زشتی، آب چشم است.
۴۴۸. اشک برای هر چه باشد قلب را می‌شوید.
۴۴۹. اشک برای داغ‌دیده، باران رحمت است.
۴۵۰. اسرار انسان کامل، افکار بلند و رفتارهای خالص اوست.
۴۵۱. استقبال و بدرقه را بیاموز! (آمده را پذیر! رفته را رها کن!)
۴۵۲. استعداد‌های مسموم، از آن هوشمندان ناشکیب است.
۴۵۳. از کسی سؤال کن که بتوانی روی پاسخی که می‌شنوی حساب کنی.
۴۵۴. از عواقبِ شرم‌های بیجا، خجالت بکش!

۴۵۵. از خودت هیچ نگو! دیگران کشف‌ت خواهند کرد.
۴۵۶. از حرص، با قناعت انتقام بگیر!
۴۵۷. از ترس بترس! زیرا تنها عامل وحشت، ترس است.
۴۵۸. از آینده، هر کسی سهمی دارد، نباید بیشتر از سهمش برای آن برنامه ریزی کند.
۴۵۹. از آنچه می‌گویی بیشتر بدان و از آنچه می‌دانی بیشتر بفهم!
۴۶۰. از آموخته‌هایت بیاموز!
۴۶۱. ارزشمندترین مرگ، از آن با ارزشترین زندگی است.
۴۶۲. ادب یعنی: بهترین روش در انجام هر کار.

۴۶۳. اختلاف‌های سطحی، حافظ فردیت ستوده است، ولی تفاوت‌های

عمیق موجب منیت شوم است.

۴۶۴. احمق، نداند هم حرف می‌زند و عاقل بداند هم سکوت می‌کند.

۴۶۵. احمق، عاقل را کم‌عقلتر از خودش می‌پندارد.

۴۶۶. احساس‌های معنوی زود‌گذر، مثل برق آسمان، امیدی را روشن
نمی‌کند.

۴۶۷. احساس مثبت، تنها چاره تنهایی است!

۴۶۸. احساس خوشبختی را کسی خواهد داشت که به همه نیازها، به
اندازه نیاز، توجه کند.

۴۶۹. آینه موعج، عیب را بزرگ و کوچک می‌کند.

۴۷۰. آینه‌ی شکسته نیز، عیب می‌گوید.
۴۷۱. آیا تو بهتر از خداوند انتقام می‌گیری؟!
۴۷۲. آیا انسان می‌تواند این واقعیت را لمس کند که منفورترین و محبوبترین فرد، خودِ درون اوست؟!
۴۷۳. آهای رهگذر! بگذار و بگذر!
۴۷۴. آن‌هایی که می‌خواهند میوه هر فصلی را زودتر بچینند، همیشه کال، خواهند ماند.
۴۷۵. آن‌ها که بی‌ریشه‌اند نمکدان‌ها را می‌شکنند.
۴۷۶. آن‌ها که می‌گویند: «باید دید تا باور کرد»، وقتی هم که ببینند باور نخواهند کرد.

۴۷۷. آن‌ها که می‌دانند، از شنیدن بیشتر لذت برده‌اند
۴۷۸. آن‌ها که مثل ماه، شب نشینند، احساس‌های که از اندازه خود دارند مدام تغییر می‌کند.
۴۷۹. آن‌ها که خوب می‌گویند، خوب شنیده‌اند.
۴۸۰. آن‌ها که حوادث را خوب تحلیل می‌کنند، از بروز آن‌ها کمتر شگفت زده می‌شوند.
۴۸۱. آن گونه نباش که اینجا زندگی را آرزو کنی و آنجا مرگ را!
۴۸۲. آن گونه باش که در وقت مردن، غریبه‌ها برایت بگریند.
۴۸۳. آنکه می‌گوید: «هنوز وقت دارم»، هیچ زمان وقت نخواهد یافت.
۴۸۴. آنقدر رفتم که دیگر برگشتنم مقدور نبود.

۴۸۵. آنقدر خورشید بالا خواهد آمد که از تاریکی، یک تار هم نماند.
۴۸۶. آنچه می‌گویی، میوه‌ی حقیقت توست که به بار نشسته است.
۴۸۷. آنچه می‌گویی، می‌گویند: تو چه می‌دانی؛ ولی آنچه می‌کنی، می‌گویند: تو چه هستی.
۴۸۸. آنچه می‌کنی، گواه توست و آنچه می‌دانی گواه بر توست.
۴۸۹. آنچه را که آب می‌پنداری شاید سراب باشد.
۴۹۰. آنچه را تو اسرار خلقت می‌نامی، لزوماً نه رازند و نه مربوط به خلقت.
۴۹۱. آنچه بود، همان است که خواهد شد.
۴۹۲. آنچه بکنی، در روز واپسین، همان می‌شوی!

۴۹۳. آنچه از ثروت، دانش، قدرت، هنر، زیبایی ... و عبادت که بیشتر از عقل باشد موجب تباهی است.

۴۹۴. آن دوستی پایدار است که ملاکش شعور، اخلاق و پارسایی باشد.

۴۹۵. آسمان پر از ستاره است؛ اگر هوای آلوده و هوس‌های کثیف بگذارد.

۴۹۶. آزادی یعنی: آزاد بودن در انتخابِ یک ارباب و یا چند ارباب.

۴۹۷. آرزویم این است که آرزویی نداشته باشم.

۴۹۸. آخرین گناه هر چه دیرتر، ترک آن سخت‌تر.

۴۹۹. آثار زشتی‌ها اگر خودش را نشان نمی‌دهد، بدان که سکوت قبل

از طوفان است!

۵۰۰. ابرهای بلا که خوب بارید، آسمان صاف خواهد شد.

استعدا: ۴۵۲، ۱۶۷.	احساس: ۱۱۸، ۱۱۸، ۱۱۱.	آب: ۳۹۳، ۴۴۷، ۴۸۹، ۵۰۰.
استقبال: ۴۵۱.	۲۷۹، ۳۰۶، ۴۶۶، ۴۶۷.	آبرو: ۳۸۱.
استهزاء: ۱۱۶.	۴۶۸، ۴۷۸.	آتش: ۳۶۲.
اسراف: ۱۶۰.	احمق: ۱۲۵، ۱۵۵، ۱۵۶.	آخرت: ۱۶۵، ۲۹۰، ۴۸۱، ۴۹۲.
اشک: ۳۲، ۱۹۳، ۱۶، ۴۴۷، ۴۴۸، ۴۴۹.	۳۰۷، ۲۹۷، ۲۴۸، ۱۹۹.	آرامش: ۷.
اضداد: ۳۰۰.	۶۵.	آرزو: ۳۹۱، ۴۸۱، ۴۹۷.
اطمینان: ۳۷۵.	اختلاف: ۴۶۳.	آزادی: ۳۴۹، ۴۰۵، ۴۹۶.
اعتدال: ۹۴.	اختیار: ۲۰۵، ۲۹۸، ۲۵۱.	آسمان: ۴۹۵، ۴۶۶، ۱۹۳.
اعتراف: ۴۳۹.	۴۰۵، ۳۳۵، ۷۵.	آفرینش: ۴۹۰، ۳۹۴، ۲۰.
اعراض نمودن: ۳۲۳، ۲۰۰.	اخلاص: ۳۶۱، ۴۵۰.	الآن: ۲۲۹، ۲۲۳، ۲۰۵، ۱۹، ۱۳۰.
افت: ۴۰۸.	اخم: ۳۸۲، ۳۴۸، ۲۳۵.	۴۲۲، ۴۲۱، ۴۲۰، ۳۹۵، ۳۰۲، ۲۹۸.
افتخار: ۳۲۶، ۳۸۵، ۴۴۳.	ادب: ۴۶۲، ۱۸۷، ۱۴۱، ۴۹۶.	۴۲۳.
افزایش: ۴۲.	اراذل: ۳۶۷.	آینده: ۳۰۲، ۴۵۸، ۹۶، ۹۷.
افسردگی: ۴۴۱، ۴۴۲.	ارزش: ۳۵۲، ۴۶۱.	آینه: ۱۹۸، ۲۴۲، ۲۰۶، ۳۲۳.
اموال: ۳۳، ۳۴۷، ۳۸۱، ۴۰۰، ۸۲.	از دست دادن: ۴۱۲، ۴۲۲.	۴۶۹، ۴۷۰.
امید: ۱۵۸، ۱۲۸، ۱۵۹، ۱۶۷، ۲۳.	اسارت: ۴۰۵.	ابدیت: ۳۹۶، ۳۱، ۴۱۵، ۴۳۴.
۲۹۲، ۳۶.	استبداد: ۲۴.	احترام: ۱۱۱، ۳۵۷، ۴۳۶.
	استحکام: ۲۷۷.	

بدی: ۲۶۰، ۲۶۱، ۳۶۶، ۷۹.	ایمان: ۲۷۰، ۳۹۴.	۴۱۶، ۴۱۷، ۴۱۸، ۴۱۹.
بذر: ۲۰۱.	باران: ۲۰۱، ۲۷۵، ۳۹۲.	۴۲۰، ۴۶۶، ۵۲
بذر: ۲۲۶.	۴۴۹.	انبار: ۴۲۳.
بردباری: ۱۱۵، ۱۴۲، ۲۸۰، ۲۹۳،	باریدن: ۲۹، ۲۲۶، ۳۷۴.	انتخاب: ۱۲۷، ۲۴۱، ۳۸۹.
۳۶۴، ۳۵۹، ۳۲۸، ۳۱۷، ۳۰۰، ۲۹۷	بازارچه: ۲۳۸.	۴۰۳، ۴۱۵، ۴۹۶،
۴۵۲، ۳۹۳، ۳۶۵	بازتاب: ۳۷۹.	انتظار: ۲۷۴.
برگشتن: ۴۸۴.	باطل: ۲۷۸، ۲۷۹، ۳۶۶.	انتقاد: ۱۴۶، ۴۰۷.
برنامه ریزی: ۴۵۸.	۴۳۵.	انتقام: ۴۱۴، ۴۵۶، ۴۷۱.
بزرگان ۳۵۷، ۳۵۸، ۴۰۸.	بالا رفتن: ۲، ۴، ۳۵، ۲۷۳.	اندازه‌ها: ۳۰۷، ۴۱۳.
بلوغ: ۴۱۱.	باور: ۲۰۴، ۳۷۵، ۳۷۶.	انگوده: ۱۳۰، ۱۳۱، ۱۷۳، ۳۰۲.
بن بست: ۱۰۰.	۴۷۶.	۳۷۰، ۴۱۲، ۴۱۵، ۴۲۲، ۶۴، ۶۶.
بندگان: ۳۴۹.	بخشش: ۲۰۲، ۴۲، ۸۲.	انسان: ۱۳۲، ۱۶، ۱۹۱، ۲۰، ۲۵۳.
بندگی: ۴۰۵.	۳۷۴، ۳۶۹، ۳۶۸، ۲۳۰.	۲۶۴، ۳۳۸، ۴۰۳، ۴۰۴، ۴۰۵.
بهار: ۲۳۷.	۳۸۳، ۳۹۱، ۴۰۰.	۸۰.
بهشت: ۳۳۹، ۳۷۱.	بد خلقی: ۲۵۷.	اوج: ۴۰۸.
بی ریشه: ۴۷۵.	بدرقه: ۴۵۱.	اولویت: ۴۲۶.
بی نیازی: ۳۷۴، ۴۱۹.	بدگویی: ۱۷۱.	اهانت: ۱۱۱، ۴۳۳.
بیچاره: ۳۳۶.	بدها: ۲۶۰.	ایشار: ۱۴۵.

- بیخبری: ۲۳۹
بیدار شدن: ۲۰۸ ۳۹۹، ۲۵۸
۳۳۵
بینش: ۴۱۰، ۴۳۰
پایین آمدن: ۲۷۳
پارسایی: ۴۹۴، ۴۰۶، ۳۲۴
پاسخ: ۳۳۱، ۳۰۱، ۲۴۳، ۱۸۱
۴۵۳، ۳۹۴
پاکی: ۱۵
پایان: ۴۲۶، ۳۶۰، ۳۲۹
پدر: ۴۴۳
پدیده: ۴۲۵
پذیرفتن: ۴۵۱
پرستش: ۴۹۳، ۳۲۵، ۱۴۵
پرسش: ۳۲۵، ۲۴۳، ۲۴۱، ۱۵۱
۳۹۴، ۴۵۳، ۷۲
پرونده: ۲۲۷
پزشکی: ۱۸۶
- پنجره: ۳۱۳
پند: ۴۴۵، ۳۲۲، ۱۴۷، ۱۱۶
پیام جوی: ۳۲۱
پیام: ۳۲۱
پیامبران: ۳۲۱
پیروی: ۳۵۵، ۳۲۰
پیروی: ۲۹۰، ۲۵۴، ۱۵۷
۲۹۱، ۳۱۲، ۳۱۴، ۲۴۳
پیشنهاد: ۴۴۱، ۵۹
پیوسته: ۳۰۳
تأثیر: ۴۰۸، ۱۶۵
تاریخ: ۳۱۲، ۲۱۴
تاریکی: ۴۸۵
تباهی: ۴۹۳
تجربه: ۳۶۰، ۳۱۱
تجسم: ۴۹۲، ۲۲۳
تحقیر: ۴۰۶
تحلیل: ۴۸۰، ۴۲۵
- تحول: ۴۳۰، ۲۴۴
تدبیر: ۱۹۱
تربیت: ۳۷۳، ۱۱۱
تردید: ۴۲۶
تـرس: ۳۵۳، ۳۱۰، ۲۵۰، ۱۵۰، ۱۱۲
۴۱۸، ۴۲۰، ۴۰۲، ۴۵۷
تسلط: ۳۲۸، ۲۸۳
تشنگی: ۲۷۵
تطهیر: ۲۷۶
تظاهر: ۱۰۵
تعجب: ۴۸۰، ۱۵۴
تعظیم: ۳۰۹
تعلیم: ۱۱، ۱۳۴
تغییر: ۳۰۷
تفاخر: ۶۲، ۴۳۰، ۱۵۶
تفاوت: ۷۶
تفکـر: ۱۲۳، ۱۲۲، ۱۲۱، ۱۱۸، ۱۰۱
۱۸۶، ۱۸۹، ۲۲۳، ۲۴۲، ۲۴۵، ۲۴۶

چشیدن: ۳۰۴.	ثانیه: ۳۴۷.	۲۸۶، ۲۹۶، ۳۲۴، ۳۳۸، ۳۴
چهره: ۱۹۸.	ثروت: ۱۰۲، ۱۰۷، ۴۹۳.	۳۸۵، ۳۹۲، ۳۹۸، ۴۰۶، ۴۰۷
چیدن: ۴۷۴.	ثروت‌مند: ۲۱، ۲۸.	۴۰۸، ۴۰۹، ۴۱۰، ۴۱۱، ۴۴۲
حادثه: ۱۴۷، ۲۱، ۲۷۴، ۴۸۰.	ثنا: ۲۱۶.	۴۴۶، ۴۵۰.
حرام: ۱۰۳.	جایگاه: ۴۷.	تقدیر: ۱۹۱، ۴۹۱.
حرص: ۴۳۷، ۴۵۶.	جدابافتگی: ۲۹۲.	تکذیب: ۴۲۷.
حسادت: ۱۱۳، ۲۷۱، ۳۷۰، ۴۰۶.	جدی: ۱۶۳، ۱۹۶، ۳۴۱.	تکراری: ۴۲۵.
حسرت: ۱۲۳، ۲۹۱.	جسارت: ۳۳۳.	تلاش: ۱۲۰، ۱۲۸، ۲۸۳، ۳۰۵.
حفظ: ۱۰۲، ۱۳۴.	جستن: ۲۶۲، ۳۴۳.	۳۰۶، ۳۰۷، ۳۶، ۴۰۱.
حقیقت: ۱۶۲، ۲۰۰، ۲۷۸، ۲۷۹.	جسم: ۳۷۰.	تلخ: ۳۰۴، ۴۳۵.
۲۸۰، ۳۲۰، ۳۲۶، ۳۶۶، ۴۳۵، ۴۳۸.	جوانی: ۲۵۴، ۲۹۰، ۲۹۱.	تن‌ها: ۲۶۴.
۴۸۶، ۴۸۷، ۴۸۸.	جهان: ۱۸۵، ۲۳۵.	تند رفتن: ۳۰۳، ۳۰۵.
حکمت: ۲۵۰، ۲۶۸، ۲۷۵، ۲۷۶.	چاپلوسی: ۴۳۱.	تن‌هایی: ۱۹۴، ۲۶۴، ۴۶۷، ۴۹.
۲۷۷، ۳۰۱، ۴۳۶.	چاره: ۱۵۱.	۷۰.
حکیم: ۳۰۰.	چاله: ۴۳۹.	توبه: ۴۹۸.
حل شدن: ۲۰۸.	چاه: ۴۳۹.	توشه: ۳۰۳.
خام: ۱۵۷.	چرک: ۳۰۶.	توصیف: ۲۶۸.
	چشم: ۲۸۹، ۲۹۵، ۳۳۵.	توقع: ۱۵۲، ۸۷.

خویشاوند: ۲۵۷.	خوبان ۲۶۰، ۲۸۰، ۳۴۵.	خد اوند: ۱۲۴، ۱۹۱، ۲۳۸، ۲۵۰، ۳، ۳۰۸، ۳۰۹، ۳۴۹، ۳۵۱.
خیز برداشتن ۳۱۹.	خوبی نمودن: ۳۶۷.	۳۶۱، ۳۸۸، ۴۰۱، ۴۱۹، ۴۷۱، ۵۰.
دارو: ۲۱۲، ۳۰۴.	خوبی: ۲۳۲، ۲۳۳، ۲۵۵.	خدایان: ۱۳۵.
داغ‌دیده: ۴۴۹.	۲۵۹، ۲۶۰، ۲۶۱، ۳۴۵.	خرابه: ۲۷۱.
دانش: ۱، ۱۱۵، ۱۳۳، ۱۳۴، ۱۳۹.	۳۶۶، ۶۵.	خرج کردن: ۳۱، ۳۹۶، ۲۷۰.
۲۱۸، ۲۲۶، ۲۴۳، ۲۴۴، ۲۴۵، ۲۴۶.	خود پسندی: ۳۳، ۲۹۲.	خریدن: ۳۸۱، ۳۴۹.
۲۴۷، ۳۰۹، ۳۳۴، ۳۵۰، ۳۵۲، ۳۵۶.	۱۴۶، ۳۹۷، ۴۳۱.	خستگی: ۲۶۸، ۲۶۹، ۷۸.
۳۵۹، ۳۷۶، ۳۹۴، ۴۱۰، ۴۲۷، ۴۳.	خود: ۱۴۵، ۱۵۰، ۱۶۶.	خسیس: ۲۶۷، ۴۳۷، ۶۱.
۴۳۰، ۴۳۶، ۴۵۹، ۴۶۰، ۴۸۷، ۴۸۸.	۲۵۸، ۲۶۶، ۲۶۸، ۳، ۳۵۱.	خشم: ۱۵۰، ۲۳۴، ۲۶۶، ۳۶۱.
۴۹۳، ۵۱، ۵۷، ۶۸، ۹۱، ۲۷۶، ۲۶.	۴۱۳، ۴۷۲، ۹۸.	۳۶۵، ۴۱۴، ۴۴۰، ۹.
دانشمند: ۴۰۹، ۷۷، ۷۸، ۷۸.	۲۹۵، ۲۶۳، ۱۴۹.	خشنودی: ۲۱۰.
۸۱.	خوردن: ۲۰۸، ۲۶۷.	خطر: ۲۲.
درب: ۲۲۵.	خورشید: ۱۵۸، ۲۸۴.	خنداندن: ۲۰۹.
درد: ۲۱۲، ۲۲۴، ۲۵۶، ۳۰۴.	۴۸۵.	خنده: ۲۶۵، ۳۸۲.
دردل: ۶۰.	خوش خلقی: ۲۵۷، ۴۹۴.	خواستن: ۲۳۱، ۳۱۶، ۴۳۲.
درس: ۳۰۲.	خوش‌بختی: ۲۵۴، ۲۵۵.	خواست‌ها: ۳۳۲.
دروغ: ۳۷۲، ۴۳۴.	۴۶۸.	خوب: ۴۲۸.
درون: ۱۹۸، ۳۰۶، ۳۷۸.	خون: ۳۹۳.	

رفتن: ۱۳۶، ۴۸۴.	دیدن: ۱۲۹، ۱۳۷، ۱۵، ۱۵۹.	دشمن: ۲۱۷، ۲۱۸، ۳۲۶، ۴۳۸.
رقابت: ۲۴۰.	۱۶۵، ۲۱۵، ۲۴۰، ۲۸۷.	۵۳.
رقصیدن: ۳۱۸.	۲۸۸، ۳۰، ۴۴۵، ۴۶، ۴۷۶.	دعا: ۲۱۶، ۲۷۲، ۲۷۳.
رنج: ۲۰، ۲۱۳، ۳۴۳، ۳۵۹، ۴۰۴.	۹۹، ۹۲.	دغدغه: ۲۶۴.
۸۵، ۸۷، ۸۸، ۸۹، ۹۰، ۹۱.	دیروز: ۲۰۵، ۲۰۶، ۲۹۳.	دفاع: ۳۲۴.
روان: ۳۷۰، ۸۶.	۴۲۰، ۴۲۳.	دقیقه: ۲۰۸، ۲۳۶.
روز: ۱۵۸، ۵۵.	دین: ۳۴، ۳۸۵.	دل دادن: ۴۱۱.
روزنه‌ها: ۳۱۳.	دیندار: ۳۲۷.	دل: ۱۹۷، ۲۲۵، ۲۸۱.
روزی: ۲۶.	دیوانه: ۴۲۹.	دلیل: ۱۵۳.
روش: ۲۰۱، ۴۱۰، ۴۳۰، ۴۶۲.	ذره: ۳۱۸، ۳۷۹.	دنیا: ۱۶۵، ۱۷، ۲۱۳، ۲۱۴، ۲۳۸.
رهایی: ۳۰۴، ۴۵۱.	ذلت: ۲۰۳، ۳۹۸، ۴۰۲، ۵۲.	۲۹۰، ۴، ۴۱۷، ۴۲۵، ۷۳.
رهگذر: ۴۷۳.	۲۱۳.	دوزخ: ۳۱۷، ۳۷۱، ۳۷۷.
زشتی: ۱۳۸، ۲۴۲، ۲۷۲، ۴۹۹.	راز: ۳۹۴، ۴۵۰، ۴۹۰.	دوست: ۱۱۰، ۱۳، ۱۷۳، ۲۱۰.
زمان: ۱۹۵، ۸۸.	راه: ۱۰۸، ۱۴، ۱۷۲، ۲۲۸.	۲۱۱، ۲۵، ۳۳۶، ۴۳۸.
زمین خوردن: ۲۳۷.	۳۸۹.	دوستی: ۱۰، ۲۰۹، ۴۹۴.
زمین گیر: ۱۹۵، ۱۴۷.	رحمت: ۴۴۹.	دویدن: ۳۰۵.
زمین: ۱۹۳، ۲۱۴، ۲۶۱، ۲۷۵.	رزيله: ۳۶۷.	دهان: ۱۹۹، ۲۰۷، ۲۸۹.
زن: ۱۹۲، ۸۰.	رشد: ۲۰۱، ۲۴.	

- سکوت: ۱۷۷، ۱۷۸، ۳۳۱، ۳۵۳، ۴۶۴، ۷.
- سلام: ۱۷۶.
- سلامتی: ۱۲۶، ۱۷۶.
- سود: ۱۶۴، ۳۸۴، ۲۱۷.
- سیراب: ۳۹۲.
- سیرشدن: ۱۶۹.
- سیلی: ۱۷۵.
- شادکردن: ۱۷۳.
- شادمانی: ۱۹۶، ۱۸۰، ۲۳۳، ۲۵۳.
- ۲۵۶، ۳۷۰، ۴۱۲، ۴۱۵، ۴۲۲، ۶۴، ۲۰، ۸۶.
- شاهد: ۲۳۵.
- شب پره: ۲۸۴.
- شب نشین: ۴۷۸.
- شب: ۵۵.
- شتاب: ۳۰۵، ۸۸.
- شجاعت: ۳۸۶.
- ستیزه: ۲۷۹، ۴۰۴.
- سختاوت: ۳۶۹.
- سختگیری: ۱۸۲.
- سخن چینی: ۱۰۹.
- سخن محکم: ۲۷۷.
- سخن: ۱۷۷، ۱۶۴، ۱۵۳، ۱۴۰، ۱۹۹، ۱۹۸، ۱۹۷، ۱۸۱.
- ۲۸۱، ۲۸۲، ۲۸۶، ۳۲۴، ۴۲۸، ۴۲۷، ۳۸۷، ۳۸۴.
- ۴۵۹، ۴۳۵، ۵۶، ۴۷۹، ۴۶۴.
- سراب: ۴۸۹.
- سرباززدن: ۱۸۲.
- سرگرمی: ۳۴۱.
- سروری: ۱۷۹.
- سست شدن: ۴۳۳.
- سقوط: ۲، ۲۳، ۳۵، ۴۳۹.
- ۴۴۴، ۴۴۵.
- زنجریر: ۴۰۵.
- زندگی: ۱۰۰، ۱۴۷، ۱۷۱، ۱۸۹، ۱۹۰، ۱۹۱، ۱۹۳، ۳۱۰، ۳۲۷، ۴۲۴، ۴۶۱، ۴۸۱، ۵۵، ۷۴.
- زنده ماندن: ۳۵۴، ۴۰۱.
- زهد: ۱۱۹، ۱۵۸، ۱۸۸، ۳۳۷، ۳۶، ۴۷۳.
- زیبایی: ۲۶۲، ۱۳۸، ۲۴۲، ۲۷۲، ۳۴۳، ۴۹۳.
- زینت: ۱۸۷.
- ساحل: ۳۶۴.
- ساعت: ۳۴۷.
- ستاره: ۱۸۵، ۴۹۵.
- سستم: ۱۸۳، ۳۲۸، ۱۸۴، ۳۲۸، ۴۱.
- ستم‌دیده: ۱۷۵، ۱۸۳.
- ستمگر: ۱۷۵، ۳۲۸، ۴۱۴.
- ستودن: ۴۵۵، ۵۳، ۵۷.

عبودیت: ۳۲۵.	شیطان: ۳، ۹، ۳۰۸.	شرم: ۱۵۶، ۱۹۴، ۳۶۹، ۴۵۴.
عذر: ۳۱۵.	صبح: ۱۵۹.	شروع: ۳۲۹، ۳۵۰، ۳۶۰.
عزت: ۵۲.	صیانت: ۲۸۸، ۴۱۷.	شستن: ۳۹۳.
عزم: ۴۵.	ضرر: ۲۱۷.	شفاف: ۱۷۱.
عسل: ۱۳۲، ۵۱.	طرد شدن: ۳۹۸.	شکر: ۱۶۹، ۱۷۰، ۱۷۷، ۳۶۸.
عشق: ۱۴۴، ۱۴۵، ۲۹۶، ۳۰، ۳۷.	طمع: ۴۰۶.	شکستن: ۳۷۵.
عقل: ۱۱۴، ۱۲، ۱۳۷، ۱۳۸، ۱۳۹.	طوق: ۴۰۵.	شکنجه: ۲۴۴.
۱۴۰، ۱۴۱، ۱۴۲، ۱۴۳، ۱۷۴، ۲۵.	ظاهر: ۳۷۸.	شمع: ۱۶۸، ۲۸۴.
۲۵۴، ۲۷۰، ۲۸۳، ۲۹۴، ۴۰۴، ۴۴.	عادت: ۲۵۹، ۴۴۶.	شناخت: ۱۵۵، ۱۶۶، ۱۶۷، ۲۲۴.
۴۹۳، ۴۹۴.	عاقبت: ۱۵۷، ۴۵۴.	۲۹۷.
عقوبت: ۱۷۸.	عاقل: ۱۲۵، ۱۵۰، ۱۵۱، ۱۵۲.	شنیدن: ۱۳۷، ۱۵، ۱۶۴، ۱۶۵.
علاقه: ۱۳۶.	۱۵۳، ۱۵۴، ۱۵۵، ۱۵۶.	۲۸۱، ۳۰، ۳۴۷، ۳۵۵، ۴۲۸.
علت: ۱۳۵.	۱۷۴، ۱۹۹، ۲۲، ۲۴۸، ۲۹۷.	۴۷۷، ۴۷۹، ۹۲.
عمر: ۱۶۰، ۳۲، ۳۹۵، ۴۱، ۵.	۳۰۷، ۴۲۹، ۴۶۴، ۴۶۵.	شوخی: ۱۶۳.
عمل بد: ۲۳۶.	۱۴۸، ۱۴۹، ۲۴۸، ۲۴۹.	شهد: ۱۶۲.
عمل خوب: ۲۳۶.	۲۹۳، ۳۶۶، ۴۷۷، ۶۴.	شهرت: ۳۴۰، ۸۱.
عمل: ۱۳۴، ۳۲۴، ۳۷۹، ۴۲۶، ۴۵۰.	۴۰۶.	شهوت: ۱۱۶، ۱۵۰، ۱۶۱، ۹.
۴۶۲، ۴۸۷، ۴۸۸، ۴۹۲، ۸۱، ۳۹.	عبرت: ۲.	شهیدان: ۱۶۲.

- قدرت: ۲۷۸، ۳۸۳، ۴۸۴، ۴۹۳.
 قلب: ۱۱۶، ۱۱۸، ۱۹۹، ۲۱۵، ۲۸۶، ۴۰۰، ۴۴۸، ۴۶.
 قناعت: ۴۵۶.
 قهقهه: ۳۸۲.
 کاشتن: ۴۲۳.
 کال: ۴۷۴.
 کامل: ۱۱۵، ۴۵۰.
 کریم: ۲۵۲.
 کسب کردن: ۲۷۰، ۴۱۲.
 کشف: ۴۵۵.
 کمک: ۱۰۴، ۱۷۹، ۲۱۹، ۲۲۰، ۲۲۱، ۲۲۲، ۳۸۸، ۴۰۰.
 کودکان: ۳۵۷، ۳۷۲، ۳۷۳، ۳۷۳.
 کودکی: ۲۴۳، ۳۵۸.
 کوری: ۲۸۷، ۹۹.
 کوه: ۵۰۰.
 کویر: ۲۰۲.
- فرصت: ۳۰۳، ۱۲۶، ۱۲۷، ۲۵۴، ۲۹۱، ۳۲۸.
 فروتنی: ۱۱۳، ۳۳۹، ۳۵۰، ۳۶۳، ۳۸۶.
 فروختن: ۲۳۸، ۴۲۱.
 فریاد: ۳۵۳.
 فریب: ۱۲۱، ۲۰۴، ۲۵۲، ۲۹۱، ۳۱۰، ۳۶.
 فساد: ۱۴۹، ۱۹۲.
 فصول: ۴۲۴، ۴۷۴.
 فقر: ۳۱۴، ۶۱، ۸۳، ۱۲۴، ۲۸، ۲۹۴.
 فلسفه: ۱۳۱.
 فهم: ۳۳۰، ۳۸۴، ۱۳۴، ۲۴۱، ۴۵۹.
 قاضی: ۲۳۵.
 قانون: ۱۸۴.
- عنکبوت: ۱۳۲.
 عیب: ۱۲۵، ۲۳۹، ۳۲۳، ۳۴۲، ۴۶۹، ۴۷۰.
 عیبجویی: ۳۴۲.
 عیبگو: ۲۰۷.
 غربت: ۳۴۵.
 غریبه: ۲۵۷، ۴۸۲.
 غفلت: ۱۳۱، ۲۵۲.
 غیرت: ۱۲۹.
 غیرمأنوس: ۳۹۸.
 الفاظ: ۴۰۹.
 فرار: ۱۲۸، ۳۶۶.
 فراموشی: ۲۴۴.
 فردا: ۱۳۰، ۲۰۵، ۲۰۶، ۲۲۳، ۲۹۳، ۴۲۰، ۴۲۱، ۴۲۲، ۴۲۳.
 فردیت: ۴۶۳.
 فرزند: ۳۸۰، ۴۴۳.
 فرشتگان: ۳۱۹، ۳۸۲.

- کهنه: ۴۲۵.
کینه: ۶.
گذشته: ۳۰۲، ۳۰۲، ۹۶، ۹۷.
گرسنگی: ۷۷، ۹۵.
گروه: ۱۹.
گریستن: ۱۶۸، ۴۸۲، ۲۰۹، ۲۶۵.
گشایش: ۳۱۳.
گل: ۱۲۷، ۲۲۶، ۵.
گناه: ۱۸، ۱۹۴، ۳۷۷، ۳۸، ۴۴۷، ۴۹۸، ۴۹۹، ۶۷.
گنج: ۲۱۳، ۲۷۱، ۳۳۲.
گور: ۹۳.
گوش: ۲۸۱، ۲۸۲.
لبخند: ۱۱۸، ۱۸۰، ۲۳۸، ۲۶۶، ۳۴۸، ۳۴۹، ۳۸۲، ۳۸۲.
لحظه: ۲۲۹، ۳۳۸.
- لذت: ۲۸۵، ۳۹۶، ۴۷۷.
۸۵، ۸۶، ۸۷، ۸۸، ۸۹، ۹۰.
۹۱.
لطف: ۴۱۴.
لغزش: ۸۴.
لنگی: ۱۷۲.
مادر: ۲۶۹، ۳۳۹.
مانع: ۲۲۸.
ماه: ۴۷۸.
مباح: ۱۰۳.
محبت: ۴۷۲، ۶۹.
محرومیت: ۲۸۵.
محکم: ۲۱۱.
مداوا: ۲۵۶.
مدحگو: ۲۰۷.
مرد: ۱۹۲، ۲۰۲، ۸۰.
مردم: ۳۱۷، ۲۶۶، ۷۶، ۷۷، ۷۸، ۳۲۰، ۳۴۲، ۷۹.
- ۳۸۷، ۳۹۹، ۴۰۰، ۴۰۱، ۴۰۲، ۴۲۷.
۴۳۵، ۴۳۹.
مرض: ۱۸۶، ۳۱۴.
مرگ: ۱۱۹، ۱۲۰، ۱۶۸، ۱۹۱، ۲۰۵، ۲۵۸، ۲۶۳، ۳۱۰، ۳۴۷، ۳۵۴، ۴۶۱، ۴۸۱، ۴۸۲، ۴۸۳، ۶۶، ۷۴، ۷۵، ۸۱، ۹۳.
مسئولیت: ۱۷.
مشغولیت: ۱۰۷، ۳۳۴.
مشغولیت: ۲۹۶، ۳۴۰.
مشکل: ۳۹۰.
مشورت: ۱۲۲.
مطالعه: ۱۰۱، ۴۴۶.
معجزه: ۴۱۷.
معنویت: ۴۶۶.
ملامت: ۴۴۴، ۸۴.
مناجات: ۵۰، ۵۴.
منجی: ۴۸۵.

- منیت: ۴۶۳.
- مواظبت: ۳۳۳، ۳۶۲، ۷۱.
- مهار زدن: ۳۳۲.
- مهربان: ۷۰.
- مهربانی: ۳۶۵، ۳۸۰، ۶۹.
- ناپایدار: ۴۰.
- ناتوان: ۴۴۰، ۳۸۶.
- نادان: ۱۴۹، ۱۴۸، ۱۳۵، ۱۸۰.
- ۲۴۸، ۲۸۶، ۲۹۲، ۲۹۴، ۳۶۶.
- ۴۳۱، ۶۴، ۷۳، ۲۷، ۳۸۶، ۳۹۶.
- ۸۳.
- ناسزا: ۳۴۶.
- نام نیک: ۶۳.
- ناموس: ۲۸۸.
- نجات: ۳۹، ۴۳۴.
- نزاع: ۲۲۷.
- نظم: ۴۸۳.
- نعمت: ۱۷۰، ۲۹.
- نفرت: ۱۳۶، ۲۹۶، ۴۷۲.
- نقد: ۵۹.
- نقص: ۱۶۷.
- نقص: ۲۱۸.
- نوازش: ۱۷۵، ۲۹۹.
- نور: ۲۴۷، ۳۱۸، ۵۷.
- نوشته: ۵۶.
- نوکیسه: ۲۲۱.
- نیاز: ۱۵۳، ۲۳۰، ۳۳۴.
- ۳۳۷، ۴۶۸.
- واقعیت: ۱۷، ۳۰۸، ۴۷۲.
- وجدان: ۲۴۴، ۳۴۴.
- وجود: ۲۵۳، ۵۸.
- وقت: ۴۸۳.
- وهم: ۳۰۸.
- هدایت: ۱۱۴.
- هدف: ۴۵، ۵۸.
- هدیه: ۴۴.
- هراس: ۱۲۸، ۱۶۷، ۲۹۶، ۳۶، ۳۷.
- ۴۴۷، ۴۵۷، ۵۲.
- هشدار: ۳۹۹.
- همدردی: ۲۰.
- هنر: ۱۰، ۱۱، ۴۹۳، ۵۴.
- هوس: ۱۳۹، ۲۱۱، ۲۳۶، ۴۰۴، ۴۹۵.
- ۸.
- هوش: ۴۵۲.
- هوشیار: ۳۱۲.
- یاد: ۱۱۰.
- یادگیری: ۱۰۶، ۱۳۴، ۴۴۶، ۴۶۰، ۷۲.
- یتیم: ۳۸۰.

آثار دیگر نویسنده:

۱. آیین مهربانی. بر اساس ۱۴۰۰ سند از قرآن و حدیث. وزیری، ۳۴۰ صفحه. ۳۴۰۰ تومان.
۲. مصیبه الدهور. خلاصه کتاب شفاء الصدور. رقعی. ۱۵۶ صفحه. ۱۵۰۰ تومان.
۳. زیارت امام حسین (علیه السلام). بررسی ۱۶۶ ثواب زیارت حضرت. رقعی. ۲۵۶ صفحه. ۲۵۰۰ تومان.
۴. حقیقت علی (علیه السلام). بر اساس ۱۲۰۰ سند. رقعی. ۱۶۰ صفحه. ۱۶۰۰ تومان.
۵. چهل پاسخ درباره نماز. پالتویی رقعی. ۷۶ صفحه. دو رنگ. ۴۰۰ تومان.
۶. آب بی حسین تشنه ماند. مجموعه ۱۰۰ جمله کوتاه در موضوع کربلا با خط نستعلیق. پالتویی خوابیده. ۱۱۲ صفحه. ۱۰۰۰ تومان.
۷. ایمان در ثریا. سیری در سیره عملی امام خمینی (ره). وزیری. ۱۶۰ صفحه. ۱۶۰۰ تومان.
۸. المراقبات (ترجمه و تحقیق بخش ماه رمضان). وزیری. ۲۴۰ صفحه. ۲۴۰۰ تومان.
۹. مطلع نور. تفسیر بزرگترین آیه قرآن (بسم الله الرحمن الرحیم). وزیری. ۳۵۲ صفحه. ۳۰۰۰ تومان.
۱۰. سی پاسخ درباره «بسم الله». پالتویی وزیری. ۹۶ صفحه. ۷۰۰ تومان.